

Kære familie, venner og gode bekendte til Jesper - kære far

I dag skal vi fejre dig, Jesper, et levet liv her på Jorden sammen os andre i medgang og modgang. Det er på mange måder en stor og skelsættende dag, hvor vi sætter et punktum for det som har været, og hvor vi åbner en ny bog og skriver nye historier hver for sig, men alligevel sammen. For selvom døden for mange forstås som en endegyldig afslutning på samvær, kærlighed og gode stunder sammen, så viser personlige erfaringer og forskning, at det sandelig ikke slutter her... Nej, tiden her på Jorden for os alle skal nærmere forstås som et midlertidigt højskoleophold, hvor vi er sammen om at lære, erfare, og udvikle en hel masse. Og ja, der kommer en dag, hvor vi alle stiller træskoene og siger pænt farvel og tak. Men vi siger samtidig PÅ GENSYN.

Jesper har faktisk selv været med til at planlægge en del af sin mindeceremoni inden sin død. Han har bl.a. gerne villet have, at vi synger sangen *Lyse nætter*. Så kære alle sammen, tag venligst folderen foran jer med versene på, og lad os synge *Lyse nætter* sammen med Alberte Vinding over højttalerne.

SANG - Lyse nætter

Nu kommer fuglene igen
og lyset vælter pludselig ind
Det kommer gennem alle sprækker
lyse nætter er tilbage.

Alt, hvad der rørte sig blev gemt
da du var rejst var det så nemt
Men hjertet ved godt, hvad det ønsker sig
at pynte sig for dig.

Du er tilbage, du er hos mig
Du er tilbage, med varme dage
Du er hos mig.

Nu kommer lydene igen
og verden vælter pludselig in
med parasoller og sandaler
bølger maler alt i sand.

Jeg havde huset fuld af vind
og nye frugter båret ind
Men hjertet ved godt, hvad det
ønsker sig
at pynte sig for dig.

Du er tilbage, du er hos mig
Du er tilbage, med varme dage
Du er hos mig.

Når man samles til en mindeceremoni, som er at betragte som en bisættelse, så møder man jo som regel op med flere tårer end smil. Det er kun naturligt. Jesper selv brød sig **meget** lidt om begravelser og bisættelser, så vi har sammen planlagt at denne mindeceremoni selvfølgelig gerne må rumme sorg, men at der samtidig gerne må være smil og glæde. Så får I lyst til at klappe eller le undervejs, skal I være så velkommen. Lad os sammen skabe en kærlig og behagelig stemning – lige i Jespers ånd.

I må i øvrigt også meget gerne tage billeder og video til eget brug – både her i kapellet og bagefter ude ved gravstedet til urnenedsættelsen.

Det er ikke er nogen hemmelighed, at Jesper ikke var den store kristne mand. Han var faktisk heller ikke spiritist. Han var som Piet Heins gruk lyder: *Lille kat, lille kat på vejen! Hvis er du, Jeg er sgu min egen*. For Jesper var sgu sin egen med egne meninger og holdninger, uanset hvad andre tænkte, troede på eller forholdt sig til. Han holdt sig til det, som han mente var rigtigt og lod sig kun påvirke lidt af omverdenens indflydelser, når han oprigtigt syntes det samme.

Hvorfor så afholde en mindeceremoni i spiritismens tegn? Jo, fordi som Jesper har sagt: “Jeg er ikke kristen, og jeg heller ikke spiritist, men jeg vil helst have en bisættelse, som du, Jens, forestår på spiritistisk vis. Det kan jeg se mig selv i”.

For dem af jer, som ikke kender mig, kan jeg fortælle, at jeg er Jespers yngste søn, Jens, og jeg er Spiritismens Formidler - det som man i andre trossamfund kalder for en præst – i Spiritismens Trossamfund. Det gør mig i stand til at kunne forestå denne mindeceremoni.

Selvom Jesper har valgt en spiritistisk tilgang i dag, kan jeg dog godt berolige jer alle, at der kommer nok ikke til at være nogle materialiserede ånder eller flyvende borde her i kapellet, om end jeg HAR sagt til far for nylig, at det kunne da blive en meget opsigtsvækkende og uforglemmelig mindeceremoni, hvis han fra åndelig side fik lov til og mulighed for liiige at løfte sin egen urne og fint gelejde den i luften ned ad gangen og ud til gravstedet, når vi skal derud.

På den anden side, så kunne det måske skræmme nogen lidt, så det har vi en aftale om, at han ikke gør. Men Jesper, du skal ellers være så velkommen til at give lyd fra dig på denne særlige dag.

For det forholder sig således, at vi næsten alle, når vores inkarnation ophører - det vil sige, når vi dør med vores fysiske krop - rent faktisk deltager fra åndelig side i vores egen ceremoni her på Jorden. Vi som sjæl har adgang til at følge med i begivenheden. Vi kan både se og høre, hvad der foregår. Men noget af det dejligste er, at vi kan mærke den kærlighed, der er til stede, og som knytter sig til den afdøde - til dig, far.

Jeg håber derfor på vegne af os alle, at du kan mærke den kærlighed, som vi omfavner dig med i dag.

Vores kærlighed viser sig naturligvis også i form af sorg og tårer. For hvor der er venskaber og kærlige bånd af stor betydning, vil der også der være dets modpol: savn og tårer. Heldigvis, for så betyder sgu noget.

Spiritismen bygger på to solide søjler: Den videnskabelige og troen. Den danske, i dag afdøde læge og spiritist Thorvald Thorson – som i øvrigt var ven og samarbejdspartner inden for spiritismen med Jespers sviger-farfar Henrik Bonne – har sagt: *“Videnskab alene fører ikke til målet, bevirker hverken kærlighed, tillid, trøst eller håb, men her kommer troen til hjælp, styrker vores vilje, blødgør vores hjerter, slukker vores tørst og bringer os fred.”*

Spiritismen giver os indsigt i formålet med livet både her og i åndeverdenen. Ufatteligt mange kære afdøde har under passende forhold vist sig fuldt genkendelige for familiemedlemmer, talt med dem, og givet uomtvistelige beviser for, at livet ophører sandelig ikke ved den jordiske død. Vi adskilles fysisk for en tid, jovist. Det er svært og efterlader et tomrum. Men livet fortsætter med garanti for os alle.

Det er betryggende at vide, at livet på Jorden er som en skoletid for vores ånd. Vi skal lære, afprøve, elske og dygtiggøre os på alle mulige måder, som bevirker, at vi som sjæl vokser og stiger mod lysere og lysere tilstande og livsformer.

Både vores jordiske og åndelige liv er således en fremadskridende proces.

Så hvad har du, Jesper, mon fået ud af dit jordiske liv? Hvordan har det udviklet dig - og hvordan har du med din personlighed påvirket os, som er til stede i dag? Det er nok ikke for os at dømme, men de af os, som har kendt dig godt og fulgt din personlige udvikling, kan godt skrive under på, at du har fået noget for pengene denne gang.

Nu har du jo været økonomimand med stor flair for regnskab, og selvom jeg selv er ganske grøn inden for regnskab, som du lige akkurat nåede at oplære mig i, inden du døde, så kan mor, Joacim og jeg allerede nu ud fra alle de kondolencer og kærlige hilsner, som vi har fået den seneste tid, godt se, at der er langt, langt mere på kreditkontoen! Jeg overvejede faktisk at indsætte alle de ord, som folk har skrevet om dig, i et Excel ark – Jesper elskede jo at lave Excel ark for at skabe overblik og orden – og på denne måde synliggøre dine mange positive

kvaliteter og synliggøre at du har været et godt menneske, som rigtig, rigtig mange mennesker, har været meget glade for. Det er jo noget bedre, end hvis autosummen i Excel arket viser, at man havde været et dumt svin.

Så, hvad siger folk om dig, far? Jo, de siger, at det har været så let at lave sjov med dig. Det har været dejligt og opløftende at være sammen med dig. Du er elsket for dit gode humør og dine smil. Du vidste, hvor "skabet skulle stå", og du er aldrig blevet stødt, når man har svaret dig igen, hvis du blev lige grovkornet nok. For du har jo også være skarp og bestemt, men altid med et hurtigt smil og en kvik bemærkning. Du viste folk, at du kunne lide dem ved at læne dig hen mod dem. Men kunne du ikke lide folk, så lagde du armene over kors og lænede dig tilbage i stolen med et fjernt blik. Det er tydelig kropskommunikation, der er til at forstå.

Lige så dannet og positiv snobbet, du har været, lige så fræk som en slagterhund kunne du også være og med sort humor - til stor morskab for os andre. Du har været med til at sætte gang i en munter og god atmosfære i sociale sammenhæng.

Selvom dit udadvendte gen har skinnet skønt igennem, har du samtidig været ganske privat og et meget hjemme-familie-menneske, hvor du fandt glæde og tryghed

i vores samvær, og sidde i solen på terassen i en lænestol – gerne akkompagneret af mange gode bøger – i den have, du igennem et helt liv elskede at være i.

Eller også... så begav du dig i kast med nogle af dine mange interessante Storm P løsninger på noget, som var gået i stykker og skulle repareres. Det kunne være et cover til mobiltelefonen, indkøbt til billigst mulig pris. For som du plejede at sige: “Hvorfor smide det ud, når det fungerer fint. Det skal bare have lidt kontaktklim. Hvorved han næsten fik limet både cover og telefon sammen. Men det virkede jo. Eller dine projekter i haven, i huset, i bilen, hvor der ingen umiddelbar løsning var på en udfordring. Det fandt du altid ud af ved hjælp af kløgt, snilde og kreativitet.

Det har sparet dig - og i sidste ende os - en masse udgifter. For øse med pengene, det har du lært os, at man ikke gør. “Hvordan tror I drenge” - sagde han til Joacim og mig, når vi lavede sjov med hans sparsommelighed, “at jeg har fået råd til hus, bil og rejser, hvis ikke jeg havde passet på mine penge!?”

På sine gamle dage var Jesper dog blevet noget mere large. Men rutte med pengene, det gjorde han aldrig.

Heldigvis har du haft en hustru med max opladede Duracell-batterier, som har hevet dig med ud på eventyr i både ind- og udland, og på den måde bidraget til lidt gennemstrømning af finansflowet. Selvom du til tider godt har kunnet være lidt som en gammel spilledåse, der skulle trækkes lidt op, så spillede musikken til gengæld også noget så smukt herefter på jeres mange opdagelser i livet.

Ud over at have været privilegeret med mange oplevelsesrige rejser i en stor del af verden, sejlture med venner, dine talrige cykelture til Vedbæk Havn og Dyrehaven – som har været din måde at lade op på og skabe plads til bare dig – så har du de sidste 25 år haft meget glæde af naturen med den friske luft, motionen og ikke mindst det sociale aspekt, når de grønne golfbaner er blevet frekventeret i samvær med gode venner og med Vibeke.

I de yngre år var det jo tennis, der var det store hit. Men tider skifter og sæder mildnes, og før du så af det, blev listen over fysiske aktiviteter udvidet med Fitness først i SATS og så i Loop. Det skal så lige siges, at Jesper efter sigende var mere aktiv med kæbemusklerne end resten af kroppens muskler, for der blev godt nok

snakket, grint og udvekslet historier, når det grå guld samles i Loop. Der går sågar rygter om, at når gå-ud-gruppen var færdig med dagens såkaldte motion, så blev der helt stille og der var ingen gæster tilbage i fitnesscentret.

Jo, far, du har med dit nærvær, dit smittende humør og helt særlige facon heldigvis sat et mærkbart aftryk i os alle. Det er sådanne kvaliteter, der får os til at vokse.

Det er heller ikke alle mennesker, om hvem der bliver sagt - og jeg citerer: "Jesper er en dejlig, empatisk mand, et stort forbillede, belevet, venlig - og PUNKTLIG".

Med hensyn til punktlighed, så har det nok ikke være tilfældigt, at Jesper blev født på kvindernes kampdag. At han nok misforstod konceptet lidt og brugte en stor del af livet på at kæmpe med særligt en kvinde, Vibeke, i forhold til punktlighed, det er en anden snak. For når Vibeke og Jesper skulle ud af døren, ville Jesper hellere køre 5 minutter før tid - og han var altid klar før tid, så man kunne køre til tiden! - hvorimod Vibeke altid har været lidt mere, skal vi sige laissez faire med tiden. Sikke mange spændende hanekampe, der har været på Havrevænget 24.

Nogle folk siger, at mænd er fra Mars og kvinder fra Venus. Det var du, far, i hvert fald ganske enig i. Men... modsætninger og "alt-det-vi-ikke-forstår-os-på" er jo med til udvikle os, og det har glædeligt nok ikke været nogen undtagelse for dig.

Hvad der i øvrigt er lidt tankevækkende, er, at gennem årene - i hvert fald i hele min levetid - har der været konsensus i Jesper og Vibekes ægteskab, at når klokken slår 1830, så er det drinkstid, og Jesper er Martini-bartenderen. Lige på dét punkt har der aldrig været uoverensstemmelser eller sløseri med punktlighed på Havrevænget 24.

Ret skal være ret, far, med årene er du helt klart blevet mere loose, hvad angår at komme til tiden. Dine kanter er blevet slebet af. Og ligeledes er der blevet løsnet mere og mere op for andre sider af din personlighed jo ældre, du blev og arbejdede med dit eget indre og spejlingen i dine omgivelser. Men du forblev ordentlig, samtidig med at du valgte at tilgå livets udfordringer med mindre alvor og tungsind, så der blev i endnu større grad plads til vidunderligt ping-pong spil mellem dig og os andre. Dét vil helt sikkert blive savnet nu - indtil vi ses igen på den anden side.

Joacim og jeg er jo vokset op som sønner til dig, så vi har oplevet dig på vores måder. Vibsemor har oplevet dig på andre måder, og resten af familien og dine venner på deres måder. Sådan gælder det jo nok for os alle i de forskellige sammenhænge, vi befinder os i. Vi har forskellige personaer, som ifølge Carl Jungs dybdepsykologi, er en arketype, der repræsenterer den maske eller rolle, som et menneske påtager sig i det sociale liv. Det er med andre ord den opførelse, vi udviser i vores omgang med verden.

Hvad Joacim, Vibeke og jeg virkelig har bidt mærke i her efter Jespers såkaldte bortgang, er, hvor umådelig mange mennesker, der synes, at han var sjov, smilende, varm, positiv, loyal og en sand ven. Vi er ikke overraskede, men det glæder os så meget at høre og læse disse ord.

Det har fået mig til tænke... Mon ikke vi alle vil have godt af i ny og næ at fortælle hinanden om alle de positive sider, vi oplever hos netop vores venner, bekendte og vores familie? Den ene hverdag tager hurtigt den næste, og inden vi ved af det, kan der gå lange tidsrum, før vi hører de kærlige ord og forskellige opløftende kvaliteter, vi alle rummer og som giver os karakter. Hvorfor venter vi med at sige det til store begivenheder, som f.eks. til en bisættelse.

Vi beundrer diamanter for deres tilslebne kanter og klarhed.

Lad os også huske at beundre og turde give udtryk for hinandens "kanter", der bliver slebet til med tiden og gør os til hver sin unikke diamant.

Et af dine mottoer, Jesper – eller nok nærmere en af dine tilgange til livet – er: "Hvis du kan gøre noget ved tingene, så gør det. Hvis du ikke kan gøre noget ved det, så accepter det som det er."

En anden og lige så vigtig tilgang, som du glædeligt har givet videre til os andre især, når du har holdt taler, er denne: "Lad aldrig din vrede gå ned over solen". Man kan være uenige eller ligefrem uvenner i løbet af en dag, men når dagen slutter, så slutter man fred og prøver at finde forståelse i det, man var uenige over. For der er ikke noget værre end at gå i seng med hjertet fuld af irritation og ufred og bekymringer i sindet, for man vågner bare i samme tilstand næste dag. Gør noget ved det!

Jesper, du afsluttede din inkarnation i denne omgang, den 1. maj, som er arbejderne internationale kampdag. Du har altid være meget arbejdsom, professionel og nøjsom i dit arbejde, og jeg tillader mig at tro, at du fortsat har en masse at kæmpe for i den åndelige verden. Måske får vi mulighed for at få indblik i det senere hen.

Det er i hvert fald en mulighed, som du nu er blevet klar over. For selvom du var meget ambivalent i forhold til det der langhårede noget med, at man skulle kunne komme i kontakt med de afdøde, og at man faktisk lever ret normalt videre efter døden, så har du her efter din død ad forskellige veje allerede givet lyd fra dig på forskellige måder og til forskellige mennesker. Til mig har du bl.a. sagt: "Hvad jeg ikke vidste Jorden, ved jeg nu her. Det gør det hele meget lettere."

Lad mig sige til jer andre, at Jesper var klog nok til ikke at bede mig om, at jeg skulle sige det videre til jer, fordi det er han godt klar over vil blive modtaget hos en del folk med samme skæve smil og rynken i panden, som da Jesper selv var her. Så min videreformidling af hans ord står for min regning.

Apropos regning og spiritisme, så er det uundgåeligt ikke at skulle italesætte Jespers vitterlig uvurderlige regnskabsmæssige engagement for spiritismen. Som jeg før har sagt, var far ikke spiritist, men det afholdt ham ikke fra at bruge mange timer hver uge siden 2014 på at holde orden i regnskaberne, lave årsrapporter og holde os andre i ørerne med forkerte eller manglende bilag, overvåge lagerstatus – som til hans irritation aldrig stemte, fordi vi andre ikke gik så højt op i, hvor mange bøger vi havde på lager.

Jesper har bidraget til driften af stor betydning for opblomstringen af spiritismen i Danmark, lige fra begyndelsen på det hele med den frivillige forening Spiritismen Danmark, til Forlaget Bogh & Bonne, hvor vi genudgav gamle spiritistbøger, og til sidst med Spiritismens Trossamfund, der blev statsanerkendt i 2019 - hvilket var første gang det skete i Danmarkshistorien. Jesper arbejdede sammen med os andre frivilligt og uegennyttigt, ganske enkelt fordi han ville hjælpe os andre, som er på en mission om at undersøge, forstå og udbrede kendskabet til livet og ånde verdenen. På vegne af os alle: TAK, Jesper. Vi håber, at du fortsat vil bistå os med inspiration.

LYSENE ITALESÆTTES OG HÆNDER SAMLES

Lysene, der er tændt heroppe, står tændt som et symbol på lyset i livet, lyset fra Livskilden til os alle, og at uanset hvor meget modgang, vi møder i livet, og sorg vi skal gennemleve, så er lyset aldrig fraværende. Nogle gange vil det blot opleves som at skinne svagere end andre gange. Men det er her ALTID og er med til at binde os sammen.

Jeg vil derfor nu bede jer alle om at tage hinanden i hænderne i det omfang, det lader sig gøre - også med dem man sidder ved siden af og måske ikke kender.

Det kan være en smuk oplevelse også at lukke øjnene nu og bare slappe af, imens jeg taler videre.

Vi tager hinanden i hænderne som symbol på, at vi hører sammen, og at vi har brug for hinanden for overhovedet at udvikle os. Livet består af modsætninger, lys såvel som mørke - og alle nuancerne derimellem. Men vi er aldrig alene. Vi er en del af Livskilden, dens kærlighed, styrke og beskyttelse, og vi er en vigtig del af hinandens liv, uanset hvor vi befinder os.

Fra åndelig side er det blevet sagt, at vores venner og familie i åndeverdenen ikke er længere væk end i tanken, og de kan komme med hjælp, kærlighed og støtte til os i de stunder, hvor vi virkelig har brug for det. Vi beder til, at du vil være der for os, Jesper, og håber samtidig, at du nu finder dig godt til rette i dine nye om end gamle omgivelser; *dit* åndelige hjem, din hverdag og udvikling, som nu er begyndt.

Vi andre fortsætter vores inkarnation her, så længe vi skal. I den tid, Jesper, vi skal være adskilt fra hinanden, vil vi glæde os over at mærke dig i vores hjerter og huske dig i vores sjæl.

I spiritismen siger vi ikke *farvel*, men i stedet på GLÆDELIGT GENSYN.
TAK.

Pause.

Nu må I gerne stille og roligt åbne øjnene og slippe hinandens hænder.

SANG - Livstræet

Vi afslutter denne 1. del af mindeceremonien med at synge de tre første vers af sangen LIVSTRÆET - igen med hjælp fra musikken over højttalerne.

Der er så meget, der kan trykke,
gøre dagen trist og grå.
Se de folk, der uden lykke
bare går og går i stå.

Lad dem lege i livstræets krone,
lad dem føle, at livet er stort,
lad dem skue de blå horisonter
og himmelhvælvningens port.

Der er så meget uden varme,
uden ånd og uden liv.
Folk bli'r fattige og arme,
tænker kun på tidsfordriv.

Lad dem lege i livstræets krone,
lad dem føle, at livet er stort,
lad dem skue de blå horisonter
og himmelhvælvningens port.

Der er så mange uden venner,
uden kærlighed og kys.
Folk, som ingen andre kender
hvor skal de mon finde lys?

Lad dem lege i livstræets krone,
lad dem føle, at livet er stort,
lad dem skue de blå horisonter
og himmelhvælvningens port.

2. del - urnenedsættelsen

Nu skal vi i gang med 2. del af mindeceremonien. Om et øjeblik skal vi rejse os op og sammen gå hen til familiegravstedet, som ligger små 200 meter herfra, hvor urnenedsættelsen skal finde sted. For dem der gangbesværet kan man køre i bil derover efter os andre.

Det er et større gravsted, hvor der bl.a. er en stor ølandssten på godt et halvt ton, som en lille kranbil netop nu er i gang med at løfte væk. Nedenunder stenen er der en krypt, hvor familiens urner står på hylder. Der er kun plads til, at én person kan kravle derned, så jeg tænker, at hvis alle skulle kravle derned på skift for at se krypten, vil vi nok først være færdige omkring middagstid i morgen. Så, derfor; når vi alle er samlet omkring gravstedet, er det Joacim, der kravler ned med Jespers urne.

Når vi kommer derhen, så stil jer gerne så tæt sammen som muligt, da vi jo er lidt mange mennesker, og gerne vil give alle så godt udsyn som mulig.

Joacim tager nu urnen og sammen med Vibeke og nærmeste familie går de først ud. Herefter følger vi andre efter række for række.

Vi skal samtidig hver især tage én vilkårlig buket blomster med og bære den ud til gravstedet. Hvis der ikke er flere blomster tilbage, så går man selvfølgelig bare ud.

Når vi kommer ud til gravstedet, viser vi jer, hvor blomsterne skal lægges.

Men allerførst skal I nu tage folderen med sangene og digtet med jer, for den vi skal bruge ved urnenedsættelsen.

Jeg tænder for musikken *Strangers in the night* af Frank Sinatra, som vi går ud til. Denne sang har nemlig haft en særlig betydning for Jesper og Vibeke siden deres ungdomsår.